FYRRA TÍMÓTEUSARBRÉF

1 2 3 4 5 6

KAFLA 1

Páll, postuli Krists Jesú, að boði Guðs frelsara vors og Krists Jesú, vonar vorrar, heilsar
2 Tímóteusi, skilgetnum syni sínum í trúnni. Náð, miskunn og friður frá Guði föður og Kristi
Jesú, Drottni vorum.
3 Þegar ég var á förum til Makedóníu, hvatti ég þig að halda kyrru fyrir í Efesus. Þú áttir að
bjóða sumum mönnum að fara ekki með annarlegar kenningar
4 og gefa sig ekki að ævintýrum og endalausum ættartölum, er fremur efla þrætur en
trúarskilning á ráðstöfun Guðs.
5 Markmið þessarar hvatningar er kærleikur af hreinu hjarta, góðri samvisku og
hræsnislausri trú.
6 Sumir eru viknir frá þessu og hafa snúið sér til hégómamáls.
7 Þeir vilja vera lögmálskennendur, þó að hvorki skilji þeir, hvað þeir sjálfir segja, né hvað
þeir eru að fullyrða.
8 Vér vitum, að lögmálið er gott, noti maðurinn það réttilega
9 og viti að það er ekki ætlað réttlátum, heldur lögleysingjum og þverbrotnum, óguðlegum
og syndurum, vanheilögum og óhreinum, föðurmorðingjum og móðurmorðingjum,
manndrápurum,
10 frillulífismönnum, mannhórum, mannaþjófum, lygurum, meinsærismönnum, og hvað
sem það er nú annað, sem gagnstætt er hinni heilnæmu kenningu.
11 Þetta er samkvæmt fagnaðarerindinu um dýrð hins blessaða Guðs, sem mér var trúað
fyrir.
12 Ég þakka honum, sem mig styrkan gjörði, Kristi Jesú, Drottni vorum, fyrir það að hann
sýndi mér það traust að fela mér þjónustu,
13 mér, sem fyrrum var lastmælandi, ofsóknari og smánari. En mér var miskunnað, sökum
þess að ég gjörði það í vantrú, án þess að vita, hvað ég gjörði.
14 Og náðin Drottins vors varð stórlega rík með trúnni og kærleikanum, sem veitist í Kristi
Jesú.
15 Það orð er satt, og í alla staði þess vert, að við því sé tekið, að Kristur Jesús kom í
heiminn til að frelsa synduga menn, og er ég þeirra fremstur.
16 En fyrir þá sök var mér miskunnað, að Kristur Jesús skyldi sýna á mér fyrstum gjörvallt
langlyndi sitt, þeim til dæmis, er á hann munu trúa til eilífs lífs.
17 Konungi eilífðar, ódauðlegum, ósýnilegum, einum Guði sé heiður og dýrð um aldir alda.
Amen.
18 Þetta er það, sem ég minni þig á, barnið mitt, Tímóteus, með þau spádómsorð í huga,

sem áður voru yfir þér töluð. Samkvæmt þeim skalt þú berjast hinni góðu baráttu,

19 í trú og með góðri samvisku. Henni hafa sumir frá sér varpað og liðið skipbrot á trú sinni.

20 Í tölu þeirra eru þeir Hýmeneus og Alexander, sem ég hef selt Satan á vald, til þess að hirtingin kenni þeim að hætta að guðlasta.

KAFLA 2

Fyrst af öllu áminni ég um að bera fram ákall, bænir, fyrirbænir og þakkargjörðir fyrir öllum mönnum,

2 fyrir konungum og öllum þeim, sem hátt eru settir, til þess að vér fáum lifað friðsamlegu og rólegu lífi í allri guðhræðslu og siðprýði.

3 Þetta er gott og þóknanlegt fyrir frelsara vorum Guði,

4 sem vill að allir menn verði hólpnir og komist til þekkingar á sannleikanum.

5 Einn er Guð. Einn er og meðalgangarinn milli Guðs og manna, maðurinn Kristur Jesús,

6 sem gaf sig sjálfan til lausnargjalds fyrir alla. Það var vitnisburður hans á settum tíma.

7 Til að boða hann er ég skipaður prédikari og postuli, - ég tala sannleika, lýg ekki -, kennari heiðingja í trú og sannleika.

8 Ég vil, að karlmenn biðjist hvarvetna fyrir, með upplyftum heilögum höndum, án reiði og þrætu.

9 Sömuleiðis vil ég, að konur skrýði sig sæmandi búningi, með blygð og hóglæti, ekki með fléttum og gulli eða perlum og skartklæðum,

10 heldur með góðum verkum, eins og sómir konum, er Guð vilja dýrka.

11 Konan á að læra í kyrrþey, í allri undirgefni.

12 Ekki leyfi ég konu að kenna eða taka sér vald yfir manninum, heldur á hún að vera kyrrlát.

13 Því að Adam var fyrst myndaður, síðan Eva.

14 Adam lét ekki tælast, heldur lét konan tælast og gjörðist brotleg.

15 En hún mun hólpin verða, sakir barnburðarins, ef hún stendur stöðug í trú, kærleika og helgun, samfara hóglæti.

KAFLA 3

Það orð er satt, að sækist einhver eftir biskupsstarfi, þá girnist hann fagurt hlutverk.

2 Biskup á að vera óaðfinnanlegur, einkvæntur, bindindissamur, hóglátur, háttprúður, gestrisinn, góður fræðari.

3 Ekki drykkfelldur, ekki ofsafenginn, heldur gæfur, ekki deilugjarn, ekki fégjarn.

4 Hann á að vera maður, sem veitir góða forstöðu heimili sínu og heldur börnum sínum í hlýðni með allri siðprýði.

5 Hvernig má sá, sem ekki hefur vit á að veita heimili sínu forstöðu, veita söfnuði Guðs umsjón?

6 Hann á ekki að vera nýr í trúnni, til þess að hann ofmetnist ekki og verði fyrir sama dómi og djöfullinn.

7 Hann á líka að hafa góðan orðstír hjá þeim, sem standa fyrir utan, til þess að hann verði eigi fyrir álasi og lendi í tálsnöru djöfulsins.

8 Svo eiga og djáknar að vera heiðvirðir, ekki tvímælismenn, ekki sólgnir í vín, ekki gefnir
fyrir ljótan gróða.
9 Þeir skulu varðveita leyndardóm trúarinnar í hreinni samvisku.
10 Einnig þessir menn séu fyrst reyndir, síðan takist þeir þjónustuna á hendur, ef þeir eru
óaðfinnanlegir.
11 Svo eiga og konur að vera heiðvirðar, ekki rógberar, heldur bindindissamar, trúar í öllu.
12 Djáknar séu einkvæntir, og hafi góða stjórn á börnum sínum og heimilum.
13 Því að þeir, sem vel hafa staðið í djáknastöðu, koma sér vel í veg og öðlast mikla
djörfung í trúnni á Krist Jesú.
14 Þetta rita ég þér, þó að ég voni að koma bráðum til þín,
15 til þess að þú skulir vita, ef mér seinkar, hvernig á að haga sér í Guðs húsi, sem er
söfnuður lifanda Guðs, stólpi og grundvöllur sannleikans.
16 Og víst er leyndardómur guðhræðslunnar mikill: Hann opinberaðist í holdi, var réttlættur
í anda, birtist englum, var boðaður með þjóðum, var trúað í heimi, var hafinn upp í dýrð.

KAFLA 4

Andinn segir berlega, að á síðari tímum muni sumir ganga af trúnni og gefa sig að
villuöndum og lærdómum illra anda.
2 Þessu valda hræsnisfullir lygarar, sem eru brennimerktir á samvisku sinni.
3 Það eru þeir, sem meina hjúskap og bjóða mönnum að halda sér frá þeirri fæðu, er Guð
hefur skapað til þess að við henni sé tekið með þakkargjörð af trúuðum mönnum, er
þekkja sannleikann.
4 Allt sem Guð hefur skapað er gott, og engu ber frá sér að kasta, sé það þegið með
þakkargjörð.
5 Það helgast af orði Guðs og bæn.
6 Með því að brýna þetta fyrir bræðrunum, munt þú verða góður þjónn Krists Jesú, nærður
af orði trúarinnar og góðu kenningarinnar, sem þú hefur fylgt.
7 En hafna þú vanheilögum kerlingaævintýrum, og æf sjálfan þig í guðhræðslu.
8 Líkamleg æfing er nytsamleg í sumu, en guðhræðslan er til allra hluta nytsamleg og
hefur fyrirheit bæði fyrir þetta líf og hið komanda.
9 Það orð er satt og í alla staði þess vert, að við því sé tekið.
10 Þess vegna leggjum vér á oss erfiði og þreytum stríð, því að vér höfum fest von vora á
lifanda Guði, sem er frelsari allra manna, einkum trúaðra.
11 Bjóð þú þetta og kenn það.
12 Lát engan líta smáum augum á æsku þína, en ver fyrirmynd trúaðra, í orði, í hegðun, í
kærleika, í trú, í hreinleika.
13 Ver þú, þangað til ég kem, kostgæfinn að lesa úr Ritningunni, áminna og kenna.
14 Vanræktu ekki náðargjöfina þína, sem var gefin þér að tilvísan spámanna og með
handayfirlagningu öldunganna.
15 Stunda þetta, ver allur í þessu, til þess að framför þín sé öllum augljós.
16 Haf gát á sjálfum þér og fræðslunni. Ver stöðugur við þetta. Þegar þú gjörir það, muntu
bæði gjöra sjálfan þig hólpinn og áheyrendur þína.

KAFLA 5

Ávíta þú ekki aldraðan mann harðlega, heldur áminn hann sem föður, yngri menn sem bræður,

2 aldraðar konur sem mæður, ungar konur sem systur í öllum hreinleika.

3 Heiðra ekkjur, sem í raun og veru eru ekkjur.

4 En ef einhver ekkja á börn eða barnabörn, þá læri þau fyrst og fremst að sýna rækt eigin heimili og endurgjalda foreldrum sínum, því að það er þóknanlegt fyrir augliti Guðs.

5 Sú sem er í raun og veru ekkja og er orðin munaðarlaus, festir von sína á Guði og er stöðug í ákalli og bænum nótt og dag.

6 En hin bílífa er dauð, þó að hún lifi.

7 Brýn þetta fyrir þeim, til þess að þær séu óaðfinnanlegar.

8 En ef einhver sér eigi fyrir sínum, sérstaklega heimilismönnum, þá hefur hann afneitað trúnni og er verri en vantrúaður.

9 Ekkja sé ekki tekin á skrá yfir ekkjur nema hún sé orðin fullra sextíu ára, eingift

10 og lofsamlega kunn að góðum verkum. Hún verður að hafa fóstrað börn, sýnt gestrisni, þvegið fætur heilagra, hjálpað bágstöddum og lagt stund á hvert gott verk.

11 En tak ekki við ungum ekkjum. Þegar þær verða gjálífar afrækja þær Krist, vilja giftast

12 og gerast þá sekar um að brjóta sitt fyrra heit.

13 Og jafnframt temja þær sér iðjuleysi, rápandi hús úr húsi, ekki einungis iðjulausar, heldur einnig málugar og hlutsamar og tala það, sem eigi ber að tala.

14 Ég vil því að ungar ekkjur giftist, ali börn, stjórni heimili og gefi mótstöðumanninum ekkert tilefni til illmælis.

15 Nokkrar hafa þegar horfið frá til fylgis við Satan.

16 Ef trúuð kona á fyrir ekkjum að sjá, skal hún sjá fyrir þeim, og eigi hafi söfnuðurinn þyngsli af, til þess að hann geti veitt hjálpina þeim, sem ekkjur eru og einstæðar.

17 Öldungar þeir, sem veita góða forstöðu, séu hafðir í tvöföldum metum, allra helst þeir sem erfiða í orðinu og í kennslu.

18 Því að ritningin segir: "Þú skalt ekki múlbinda uxann, er hann þreskir" og "verður er verkamaðurinn launa sinna."

19 Tak þú ekki við kæru gegn öldungi, nema tveir eða þrír vottar beri.

20 Ávíta brotlega í viðurvist allra, til þess að hinir megi hafa ótta.

21 Ég heiti á þig fyrir augliti Guðs og Krists Jesú og hinna útvöldu engla, að þú gætir þessa án nokkurs fordóms og gjörir ekkert af vilfylgi.

22 Eigi skalt þú fljótráðið leggja hendur yfir nokkurn mann. Tak eigi heldur þátt í annarra syndum, varðveit sjálfan þig hreinan.

23 Ver þú ekki lengur að drekka vatn, heldur skalt þú neyta lítils eins af víni vegna magans og veikinda þinna, sem eru svo tíð.

24 Syndirnar hjá sumum mönnum eru í augum uppi og eru komnar á undan, þegar dæma skal. En hjá sumum koma þær líka á eftir.

25 Á sama hátt eru góðverkin augljós, og þau, sem eru það ekki, munu ekki geta dulist.

KAFLA 6

Allir þeir, sem eru ánauðugir þrælar, skulu sýna húsbændum sínum allan skyldugan heiður, til þess að ekki verði lastmælt nafni Guðs og kenningunni.

2 En þeir, sem trúaða húsbændur eiga, skulu ekki lítilsvirða þá, vegna þess að þeir eru

bræður, heldur þjóni þeim því betur sem þeir eru trúaðir og elskaðir og kappkosta að gjöra góðverk. Kenn þú þetta og áminn um það.

3 Ef einhver fer með annarlegar kenningar og fylgir ekki hinum heilnæmu orðum Drottins vors Jesú Krists og því, sem guðrækni vor kennir, þá hefur hann ofmetnast og veit ekki neitt.

4 Hann er sótttekinn af þrætum og orðastælum. Af þessu fæðist öfund, deilur, lastmæli, vondar hugsanir,

5 þjark og þras hugspilltra manna, sem eru sneyddir sannleikanum, en skoða guðhræðsluna sem gróðaveg.

6 Já, guðhræðslan samfara nægjusemi er mikill gróðavegur.

7 Því að ekkert höfum vér inn í heiminn flutt og ekki getum vér heldur flutt neitt út þaðan.

8 Ef vér höfum fæði og klæði, þá látum oss það nægja.

9 En þeir, sem ríkir vilja verða, falla í freistni og snöru og alls kyns óviturlegar og skaðlegar fýsnir, er sökkva mönnunum niður í tortímingu og glötun.

10 Fégirndin er rót alls þess, sem illt er. Við þá fíkn hafa nokkrir villst frá trúnni og valdið sjálfum sér mörgum harmkvælum.

11 En þú, Guðs maður, forðast þú þetta, en stunda réttlæti, guðhræðslu, trú, kærleika, stöðuglyndi og hógværð.

12 Berstu trúarinnar góðu baráttu, höndla þú eilífa lífið, sem þú varst kallaður til og þú játaðist með góðu játningunni í viðurvist margra votta.

13 Ég býð þér fyrir augliti Guðs, sem veitir öllu líf, og fyrir augliti Krists Jesú, er gjörði góðu játninguna frammi fyrir Pontíusi Pílatusi:

14 Gæt þú boðorðsins lýtalaust, óaðfinnanlega allt til endurkomu Drottins vors Jesú Krists,

15 sem hinn blessaði og eini alvaldur mun á sínum tíma birtast láta, konungur konunganna og Drottinn drottnanna.

16 Hann einn hefur ódauðleika, hann býr í ljósi, sem enginn fær til komist, hann sem enginn maður leit né litið getur. Honum sé heiður og eilífur máttur. Amen.

17 Bjóð ríkismönnum þessarar aldar að hreykja sér ekki né treysta fallvöltum auði, heldur Guði, sem lætur oss allt ríkulega í té til nautnar.

18 Bjóð þeim að gjöra gott, vera ríkir af góðum verkum, örlátir, fúsir að miðla öðrum,

19 með því safna þeir handa sjálfum sér fjársjóði sem er góð undirstaða til hins ókomna, og munu geta höndlað hið sanna líf.

20 Þú Tímóteus, varðveit það, sem þér er trúað fyrir, og forðast hinar vanheilögu hégómaræður og mótsagnir hinnar rangnefndu þekkingar,

21 sem nokkrir hafa játast undir og orðið frávillingar í trúnni. Náð sé með yður.

For other languages please go to **www.wordproject.org**